

herum P. 4, 4, 29. Vārtt. zu 3, 53. Schol. zu 59. — Vgl. परिमुखिक, परिमुख्य.

परिमुग्ध partic. praet. pass. von मुग्ध mit परि; davon nom. abstr. °ता Einfältigkeit und zugleich Liebllichkeit Çiç. 9, 32.

परिमूढ (wie eben); davon nom. abstr. °ता Verwirrung Çiç. 9, 70.

परिमूर्षा s. u. मर्ष mit परि.

परिमृञ् (von मर्ञ् mit परि) adj. (nom. °म्) abwaschend, reinigend: कंस° P. 8, 2, 36, Sch. Vop. 3, 134.

परिमृज् (wie eben) adj. dass.; s. तुन्द°.

परिमृञ् partic. fut. pass. von मर्ञ् mit परि P. 3, 1, 113, Sch. — Vgl. परिमार्ग्य.

परिमेय (von मा mit परि) adj. messbar, zählbar, gering an Zahl: °पुरःसर Ragh. 1, 37. सैन्यैः RĀĠA-TAR. 4, 414. ऋ° unzählbar, unzählig MBh. 1, 2455. 3125. 6, 183. 12, 8903. 13, 5257.

परिमेह (von मिह् mit परि) m. eine Zauberhandlung, bei der Urin umhergegossen wird, PĀB. GṘH. 3, 6.

परिमोत्त (von मोत्त mit परि) m. 1) Loslassung, das Fahrenlassen: ततः प्रसाद्यामास पुनरेव भगीरथः । गङ्गायाः परिमोत्तार्थं मरुदेवमुपापत्तिम् ॥ R. GORR. 1, 45, 9. — 2) Entleerung Bālg. P. 2, 6, 8. — 3) Befreiung, das Entgehen: कर्पास्य परिमोत्तो ऽत्र कुण्डलाभ्यां पुरंदरात् MBh. 1, 444 = 476. न तस्य परिमोत्तो ऽस्ति पापोक्त्विक् कित्त्विषात् ÇIKSHĀ in Ind. St. 4, 268. प्रहाराणाम् MBh. 9, 3192. सर्वाभ्रुभानाम् von allem Unglück TITĪDIT. im ÇKDr. व्याधि° Suçr. 1, 3, 6. KAUC. 139.

परिमोत्ता (wie eben) n. 1) das Ablösen Suçr. 1, 18, 3. — 2) Befreiung: मुहूर्तः des Freundes MĀKĪH. 67, 19. दुःखस्य vom Schmerz MBh. 3, 14089. पापस्य 12, 4846.

परिमोत्न (von मुत्त mit परि) n. das Knacken: भृशमवनामिताङ्गपरिमोत्न VARĀB. BRH. S. = चटाचटाशब्द Schol.

परिमोर्ष (von मुष् mit परि) m. Diebstahl, Entwendung TS. 2, 5, 5, 1. 6, 1, 44, 5 (ऋ°). VARĀB. BRH. S. 94, 11. विषाण° Ragh. 9, 62. स्वर्ग° Be-stehlung des Himmels HARIV. 7284.

परिमोषक (wie eben) adj. stehend MBh. 3, 12850.

परिमोर्षन् (wie eben) adj. dass., subst. Dieb, Räuber H. 382. HALĀJ. 2, 183. ÇAT. Br. 11, 6, 3, 11. 13, 2, 4, 2. 14, 6, 9, 28.

परिमोक्त (vom caus. von मुक्त् mit परि) n. das Bethören, Bestricken: धात्रैव किं त्रिजगतः परिमोक्तनाय सा निर्मिता KĀURAP. 38.

परिमोक्ति (von मुक्त् mit परि) adj. verwirrt P. 3, 2, 142. Çiç. 15, 110.

परिम्लायित्व (vom folg.) n. das Einfallen, Einsinken, Schwinden Suçr. 1, 118, 7.

परिम्लायिन् (von म्लायिन् mit परि) 1) adj. fleckig Suçr. 2, 317, 15. — 2) m. (sc. लिङ्गनाश) eine best. Krankheit der Augenlinse Suçr. 2, 317, 15. 342, 12.

1. परिपञ्च (प° + पञ्च) m. eine begleitende (vorangehende oder folgende) Handlung in der Liturgie, Nebencerimonie KĀT. Ça. 14, 1, 9. ÇĀKṢH. Ça. 15, 1, 9.

2. परिपञ्च (wie eben) adj. eine begleitende Handlung in der Liturgie —, eine Nebencerimonie bildend KĀT. Ça. 22, 10, 9. 12. 15.

परियाण n. nom. act. von या मिह परि KĀÇ. zu P. 8, 4, 29. Vgl. पर्याण.

परियाणि (wie eben) f. s. ऋ°.

परियाणीय partic. fut. pass. von या mit परि KĀÇ. zu P. 8, 4, 29.

परियोग (von युञ् mit परि) m. = पलियोग P. 8, 2, 22, Vārtt. 1.

परियोग्य m. pl. N. pr. einer Schule Ind. St. 3, 273.

परिरत्नक (von रत्न् mit परि) nom. ag. Hüter: गवाम् MĀD. sh. 36.

परिरत्ना (wie eben) 1) nom. ag. (f. ङ्) Hüter, Beschützer: भक्तानाम् HARIV. 3272. — 2) n. das Hüten, Erhalten, Beschützen, Inachtnehmen, Retten MBh. 4, 62. R. 3, 19, 21. Suçr. 1, 128, 15. सर्वस्यास्य M. 7, 2. ऋमृतस्य MBh. 1, 1434. एवंविधस्य कायस्य RĀĠA-TAR. 4, 283. PĀNĪKĀT. ed. ORN. 1, 211. जनस्य MBh. 16, 234. R. 6, 22, 10. त्रसंधविनाशं च राज्ञो च परिरत्नाणम् Rettung MBh. 2, 673. मन्त्रस्यापरिरत्नाणम् das Verrathen 242. das Sichhüten, Sichinachtnehmen: °कृत Suçr. 1, 90, 1. ऋ° 2.

परिरत्नाणीय (wie eben) adj. zu hüten, zu erhalten: ऋङ्के स्थितापे युवतिः परिरत्नाणीया UDBHĀTA im ÇKDr. u. परिशङ्कनीय. (अर्थाः) लब्धाः परिरत्नाणीयाः PĀNĪKĀT. ed. ORN. 3, 14.

परिरत्ना (wie eben) f. Hütung, Erhaltung: प्रज्ञानाम् M. 3, 94. प्राणानाम् 10, 106.

परिरत्नित् (wie eben) nom. ag. Hüter, Erhalter, Beschützer PĀCĀNOP. 2, 9. सोमस्य MBh. 1, 1473. धर्मस्य 12, 1138. R. 1, 1, 15 (16 GORR.). अशिष्टानां नियन्ता हि शिष्टानां परिरत्नित्ता MBh. 1, 6845. लोकानाम् 4, 2274. R. 1, 6, 4. R. GORR. 2, 14, 5.

परिरत्नितव्य (wie eben) adj. zu hüten, geheimzuhalten: बतसंनिधौ यत्कथयेत्पतिस्ते यद्यप्यमुञ्चं परिरत्नितव्यम् MBh. 3, 14717.

परिरत्नितैन् (von परिरत्नित, partic. praet. pass. von रत्न् mit परि) adj. hütend, beschützend; mit dem loc. गाणा इष्टादि zu P. 5, 2, 88.

परिरत्निन् (von रत्न् mit परि) adj. hütend: स्वराष्ट्र° MBh. 1, 6969. स्वसैन्य° 7, 3907.

परिरह्य (wie eben) adj. zu hüten, zu bewahren, geheimzuhalten: परिरह्यमिदं तावद्वचः पार्थस्य MBh. 6, 4921. मन्त्रः R. 5, 81, 13.

परिरथ्य (von रथ्य mit परि) n. ein best. Theil des Wagens AV. 8, 8, 22. °रथ्या f. dass. MBh. 8, 1487.

परिरम्भ (von रम्, रम्भ mit परि) m. Umarmung AK. 3, 3, 30. R. GORR. 2, 108, 22. PRAB. 9, 1, 58, 3. Git. 4, 4. अनेकनारी° 1, 37. पद्मापयोधरतटी° 25. परी° H. 1507. BHAR. DVIRŪPAK. ÇKDr. Git. 5, 7. 10, 10. PRAB. 12, 2.

परिरम्भण (wie eben) n. das Umarmen, Umarmung HALĀJ. 2, 418. Verz. d. Oxf. H. 171, b, 3 v. u. Git. 1, 33. 7, 14. 12, 15. कृत° 2, 13. किं पुत्रेव ससंधं परिरम्भणं न ददासि 3, 8.

परिरम्भिन् (von परिरम्भ) adj. am Ende eines comp. umspannt, umgürtet: वर्तमानकाञ्चीकलापपरिरम्भिन् नितम्बविम्बम् Bālg. P. 3, 28, 24.

परिराटक nom. ag. von रट् mit परि P. 3, 2, 146.

परिराटिन् desgl. P. 3, 2, 142.

परिरौप्य (von रूप्य mit परि) adj. umkreischend, umschwatzend; m. Bez. dämonischer Wesen: आ निबाध्या परिरापस्तमंसि च ज्योतिष्मत्तं रथमृतस्य तिष्ठसि RV. 2, 23, 3. बृहस्पते वि परिरौप्यो ऋदय 14. परिऽरपः Padap.

परिरौप्येन् (wie eben) adj. einflüsternd, beschwatzend: यमरति पुरोधत्से पुरुषं परिरौप्याम् AV. 5, 7, 2. ये वशाया ऋदानाय वदन्ति परिरौप्याः 12, 4, 51.

परिरोध (von रुध् mit परि) m. Hemmung, Zurückhaltung: भूर्त्तलक्य-